

עפ"א 65403/09/19 - עסאם נעאמנה נגד היחידה הארצית לאכיפה דיני התכנון ובניה

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 65403-09-19 נעאמנה נ' לאכיפה דיני התכנון ובניה

בפני כבוד השופטת עפרה ורבנר
המעורר עסאם נעאמנה
נגד
המשיבה היחידה הארצית לאכיפה דיני התכנון ובניה

החלטה

1. בתאריך 18.3.20 ניתן פסק דין בערעור המערער אשר דחה את הערעור. במסגרת פסק הדין ניתנה למערער שהות לביצוע הריסה עצמית של הבנייה שנבנתה שלא כדין, כאמור בצו ההריסה המינהלי שהוצא. כן נקבע, כי אם המערער לא יבצע הריסה זו בעצמו, תהא המשיבה רשאית לבצע ההריסה בהתאם לצו ההריסה המינהלי בחלוף 30 יום.

2. המערער הגיש בתאריך 19.4.20 בקשה אותה כינה "בקשה דחופה למתן הבהרה ולהארכת מועד שנקבע בפסק הדין".

לטענת המערער בשל מצב החירום שהוכרז על ידי שר המשפטים בתאריך 15.3.20 ואשר תוקפו הוארך עד לתאריך 10.5.20, אין הוא צריך לבצע את ההריסה העצמית במועד שנקבע בפסק הדין, שכן המועד מוארך אוטומאטית ותקופת מצב החירום לא תילקח בחשבון, וזאת בהתאם לתקנה 4 לתקנות בתי המשפט ולשכות ההוצאה לפועל (סדרי דין במצב חירום מיוחד) תשנ"ה-1991.

בנוסף לכך טען המערער באופן סתמי כי המערער נתון תחת מגבלות יציאה מהבית ואינו יכול לבצע פעולה כלשהי בתקופת מצב החירום.

הבקשה לא לוותה בתצהיר של המערער.

3. הבקשה הועברה לתגובת המשיבה אשר טענה כי אין כל רלבנטיות לתקנה 4 שהוזכרה על ידי המערער בכל הקשור בהארכת המועד המבוקשת על ידו לביצוע ההריסה העצמית.

עוד נטען על ידי המשיבה, כי בקשת המערער הינה במהותה בקשה לעיכוב ביצוע בהתאם לסעיף 254ט' לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965, ולא ניתן להיעתר לה לאור הוראות סעיף 254ט'(ד)(2),

שכן העבודה האסורה הכלולה בצו ההריסה אינה תואמת את התכנית החלה על המקרקעין.

עוד נטען על ידי המשיבה כי טענותיו של המערער בבקשתו הינן סתמיות וכי במשך מרבית התקופה מאז מועד מתן פסק הדין ועד היום היו אכן מגבלות שהוטלו על אזרחי ישראל, אולם אין זה נכון כי היה סגר מלא במרבית התקופה וככלל, כל העבודות בישראל בתחום הבנייה והתשתיות נמשכו כסדרן גם במהלך תקופת החירום, ובעלי מקצוע בתחום זה המשיכו לעבוד כרגיל, כך שלא הייתה מניעה כי המערער יבצע את ההריסה באמצעות קבלן מטעמו.

4. עוד ביקשה המשיבה כי הכספים שהופקדו על ידי המערער כתנאי לעיכוב ביצוע בהתאם להחלטה מתאריך 3.10.19 יחולטו.

5. אין מקום לקבלת טענות המערער בכל הקשור לתחולת התקנות הדנות בסדר דין במצב חירום מיוחד על פסק הדין שניתן בתאריך 18.3.20 ואין המדובר במניין ימים לעשיית דבר שבסדרי דין או בנוהג כלשון תקנה 4 לתקנות הנ"ל. כמו-כן, יש ממש בטענות המשיבה בכל הקשור לכך שגם במצב החירום ענף הבנייה המשיך לתפקד והמערער לא תמך בבקשתו בתצהיר המפרט ניסיון שעשה לפנות לקבלנים המבצעים הריסה ובעיה כלשהי שנתקל בה בפנייתו זו.

בנסיבות אלה, אין מקום לקבוע כי מניין ה-30 יום שנקבעו בפסק הדין לצורך הריסה עצמית יוארך ויימנה רק אחרי תום מצב החירום.

יחד עם זאת ובהתחשב באפשרות כי נפלה אי הבנה אצל המערער ובהתחשב במצב הכללי, הנני קובעת כי על המערער לבצע הריסה עצמית עד לתאריך 15.5.2020, שאם לא כן תוכל המשיבה לפעול כאמור בפסק הדין.

6. בכל הקשור לחילוט הסכום שהופקד - הנני מאפשרת למערער להגיב על בקשת המשיבה לחילוט הסכום וזאת עד לתאריך 19.5.2020. בשלב זה, לא ישוחרר הסכום שהופקד והוא יותר בקופת בית המשפט.

7. **יועלה למעקב ב-20.5.2020.**

ניתנה היום, כ"ו ניסן תש"פ, 20 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.